

สรุปการวิจัย และขอเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้สืบวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของนักศึกษา เพื่อจะศึกษาว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเชิงคุณแบบประชาธิปไตย แบบทดสอบ และแบบให้ความคุ้มครองมากไป มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกแตกต่างกันหรือไม่
2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกแตกต่างกันหรือไม่
3. นักศึกษาที่เป็นบุตรคนโสด กนกกลาง และคนสูคหบดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครุภัณฑ์กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 จากวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตก แห่ง ไกแกะ วิทยาลัยครุภัณฑ์บ้านจอมบึง วิทยาลัยครุภัณฑ์เพชรบุรี และวิทยาลัยครุภัณฑ์ปฐม จำนวน 253 คน เป็นชาย 123 คน หญิง 130 คน อายุเฉลี่ย 19.5 ปี

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูลมี 2 อย่างคือ

1. แบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย (The College Self-Expression

Scale) ของจอห์น ปี. แกแลสซี่, เจนส์ เดโล, เมอร์นา ดี. แกแลสซี่ และชีล่า บัสติน (John P. Galassi, James S. Delo, Merna D. Galassi and Sheila Bastein) ซึ่งแปลและเรียบเป็นภาษาไทยโดย วงศ์พัทรอส์ ภูพันธ์ศรี ในการวิจัยเรื่องผลการพัฒนาระบบทุกตัวแปรที่เหมาะสมในการแสดงออกทั้งหมดอย่างลึกซึ้งของนิสิตหญิง เป็นแบบวัดที่ให้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก 50 ข้อ

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ของตน แพเพชร ชิงผู้วิจัย ได้นำมาตัดแบ่งเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ให้รายงานตนเองจำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ๆ ละ 20 ข้อ ข้อ 1, 4, 7, ..., 58 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบหอดหึ้ง ข้อ 2, 5, 8, ..., 59 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ข้อ 3, 6, 9, ..., 60 เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากไป

การดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ
2. ขั้นนำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครุในภาคตะวันตก 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครุพัฒนาจอมบึง วิทยาลัยครุเชียงราย และวิทยาลัยครุนครปฐม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยมาตรฐานของข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบหอดหึ้ง และแบบให้ความคุ้มครองมากไปมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาสายและหญิงมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต คนกลาง และคนสุดท้อง มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน

ถ้าประยุกต์วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางมีปัจจัยทางสภาพ ก็จะวิเคราะห์โดยไปโดยวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) คือวิธีเอล (S-method) ของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยผลปรากฏว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบหอดหึ้ง และแบบให้ความคุ้มครองมากไปมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกแตกต่างกัน กล่าวคือนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบหอดหึ้งมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากไป
2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต คนกลาง และคนสุดท้อง มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน

ขอเสนอแนะ

1. ควรจะไห้มีการศึกษาพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่เกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น วิธีการลงโทษของบุคลากร ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ภาพพจน์ของบทบาททางเพศ และวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อหาว่า วิธีการลงโทษของบุคลากร ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ภาพพจน์ ของบทบาททางเพศ และวิธีสอนแบบใดบ้างที่ส่งเสริมให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการ

แสดงออกหมายเหตุ

2. ควรจะได้มีการรักษาพุทธิกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกกับบุคคลในกุฏิ
อาชีพทาง ๆ เช่น นักธุรกิจ พนักงานธนาคาร พนักงานขายและอื่น ๆ เพื่อจะเป็นแนวทาง
ในการจัดฝึกอบรม และแนะนำบุคคลเพื่อเข้าสู่อาชีพทาง ๆ หรือจัดฝึกอบรมให้บุคคลกำเนิด
อาชีพของตนโดยยังมีประสิทธิภาพ

3. ควรจะได้มีการรักษาหักดิษของบุคคลทาง ๆ ที่มีต่อบุคคลพุทธิกรรมที่เหมาะสม
สมในการแสดงออก เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมต่อไป.